

ทุกศาสนา

สอนให้เป็นคนดี

จริงหรือ?

โดย อ. ธีรพงศ์ วงศ์ชัยม

ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี...จริงหรือ?

โดย อ. ชะรีฟ วงศ์เสงี่ยม

บทความนี้ถูกเขียนขึ้นมา สำหรับผู้ที่มีความเชื่อในศาสนาหนึ่งศาสนาใด หรือ ลัทธิหนึ่งลัทธิใด รวมทั้งเชื่อถึงการมีอยู่จริงของ สวรรค์ และนรก เชื่อในเรื่อง บาป บุญ อีกทั้งจะเป็นการวิเคราะห์ถึงคำพูดที่เรามักได้ยินกันเป็นประจำ นั่นก็คือคำพูดที่ว่า “ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี”

โดยปรกติแล้วผู้ที่พูดคำพูดเช่นนี้ออกมามักจะไม่วิเคราะห์ให้เสียก่อน เพราะถ้าเราวิเคราะห์คำพูดดังกล่าวดูให้ดีแล้ว เราก็จะเห็นได้ว่าคำพูดที่ว่า “ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี” เป็นคำพูดที่ไม่ถูกต้องเสียสักเท่าไร ต่อไปนี้เราจะมาวิเคราะห์กันถึงคำพูดนี้กัน

ถ้าเราจะตั้งเป็นคำถามว่า ทุกศาสนามีอะไรเป็นสิ่งที่เหมือนกัน คำตอบที่จะได้รับก็คือ ศาสนาส่วนใหญ่หรือทุกศาสนาเลยก็ว่าได้มีหลักข้อใช้ให้ปฏิบัติ และ ข้อห้ามมิให้ปฏิบัตินั่นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สิ่งที่ทำแล้วจะเกิดเป็นผลบุญขึ้นมา และสิ่งที่ทำแล้วจะเกิดเป็นบาปขึ้นมา ทุกศาสนาจะต้องมีสองสิ่งนี้ เพราะฉะนั้น จากคำพูดที่ว่า “ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี” ทำเข้าใจได้โดยปริยายว่า หลักคำสอนทั้งข้อใช้และข้อห้ามของทุกศาสนา นั้นสอนให้คนเป็นคนดี ผู้ที่พูดคำพูดเช่นนี้ออกมานั้น ต้องการจะสื่อให้รู้ว่า ไม่ว่าเราจะนับถือศาสนาไหนก็ถูกต้องทั้งหมด เป็นความดีทั้งหมด ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเปลี่ยนศาสนาแต่อย่างใด ตอนนี้อาจจะวิเคราะห์สิ่งหรือคำสอนบางอย่างที่ศาสนาแต่ละศาสนาได้สอน เพื่อที่เราจะได้รู้ว่า คำพูดดังกล่าวนั้นเป็นจริงหรือไม่อย่างไร

ถ้าเราศึกษาหลักคำสอนของศาสนาพุทธดู เราจะพบหลักคำสอนข้อหนึ่งที่ว่า ใครก็แล้วแต่ที่ฆ่าสัตว์โดยเจตนา ไม่ว่าจะฆ่าโดยมีจุดมุ่งหมายใดก็แล้วแต่ เช่นฆ่าสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหาร ถือว่าคนๆนั้นทำสิ่งที่ เป็นบาปกรรม ต้องตกนรกหมกไหม้

(“ หม่อมฉันนั้น ตัดศีรษะแม่แพะตัวเดียว ไหม้ในนรก ด้วยเศษผลแห่งกรรม จึงได้ถูกตัดศีรษะด้วยการนับชนแม่แพะนั้น”)

พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท เล่ม ๑ ภาค ๒ ตอน ๒ - หน้าที่ 172 / “ ดูก่อนนิกษุทั้งหลาย ปาณาติบาตอันบุคคลเสพแล้ว เจริญแล้ว กระทำให้มากแล้ว ย่อมยังสัตว์ให้เป็นไปในนรก ในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉาน ในเปรตวิสัย วิบากแห่งปาณาติบาตอย่างเบาที่สุด ย่อมยังความเป็นผู้มีอายุน้อยให้เป็นไปแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์ ” พระสุตตันตปิฎก อังคุตรนิกาย สัตตก-อัญญา-นวกนิบาต เล่ม 4 - หน้าที่ 495, 10 สัพพหลุสสูตร) แต่ในขณะที่เดียวกัน ถ้าเรามาดูในหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม เราพบว่า การฆ่าสัตว์เพื่อนำมาปรุงเป็นอาหารนั้น นอกจากจะไม่ใช่บาปกรรมแล้วยังจะถือว่าเป็นผลบุญเสียด้วยซ้ำไป เมื่อเป็นเช่นนี้คำถามที่จะต้องถามก็คือ เป็นไปได้ไหม ที่คำสอนของทั้งสองศาสนานี้จะถูกต้องและเป็นจริงทั้งคู่ .... แน่หอนคำสอนของทั้งสองศาสนานี้ไม่มีทางที่จะถูกต้องทั้งคู่ได้ ทั้งนี้ที่มุสลิมคนหนึ่งคนใดฆ่าสัตว์เพื่อนำมาปรุงเป็นอาหาร แน่หอนตามหลักคำสอนของศาสนาพุทธแล้ว มุสลิมคนนี้ถือว่ากำลังทำบาปกรรมอยู่ และเขาผู้นั้นไม่ถือว่าเป็นคนดีด้วย แต่เป็นคนบาป เพราะฉะนั้นถ้าเราวิเคราะห์ดูด้วยใจที่เป็นกลาง และไต่หาสัจธรรม เราก็จะเห็นได้ว่า ในสายตาของศาสนาพุทธนั้น ศาสนาอิสลามกำลังสอนให้คนทำบาปกรรม และชาวพุทธที่ยึดมั่นในหลักคำสอนของศาสนาพุทธก็ไม่เห็นด้วย และเกลียดการกระทำเช่นนี้ของมุสลิม

นอกจากนี้ ศาสนาพุทธยังมีหลักคำสอนที่สำคัญอย่างมากอีกข้อหนึ่งก็คือ เรื่องการเวียนว่ายตายเกิด โดยสอนเอาไว้ว่า ไม่ว่าคนๆนั้นจะอยู่ในศาสนาไหน เป็นใครมาจากไหน จะรวย หรือจะจน เมื่อตายไปแล้ว ถ้ายังไม่หมดกรรม ทุกคนก็ต้องอยู่ในห่วงแห่งการเวียนว่ายตายเกิด ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงหรือหนีพ้นได้ แต่ในขณะที่เดียวกัน ศาสนาอิสลามและคริสต์ก็สอนในสิ่งที่ตรงกันข้ามว่า เมื่อตายไปแล้ว จะไม่มีการเวียนว่ายตายเกิดอย่างแน่หอน ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะนับถือศาสนาไหน เป็นใครมาจากไหนก็แล้วแต่ หากแต่มนุษย์ทุกคนจะต้องไปหยุดอยู่ที่สองสถานที่ นั่นก็คือ ไม่ไปนรก ก็ขึ้นสวรรค์ ไม่มีการกลับมาเกิดเป็นอะไรใหม่ทั้งสิ้น .... คำถามก็คือ เป็นไปได้ไหมที่หลักคำสอนและหลักความเชื่อที่ตรงกันข้ามกันทั้งคู่นี้ จะถูกต้องทั้งคู่ ... เป็นไปไม่ได้ อย่างแน่หอน

ถ้าเรามาวิเคราะห์ดูในคำสอนของศาสนาคริสต์ เราจะพบว่าศาสนาคริสต์สอนว่า ถ้าใครไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าทั้งๆที่มีคนมาสอนเขาแล้ว ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะเป็นใครก็แล้วแต่ เขาผู้นั้นจะต้องตกนรก แต่ในขณะที่เดียวกันศาสนาอิสลามก็สอนว่า ใครก็

แล้วแต่ที่เชื่อว่า พระเยซูเป็นพระเจ้าเขาผู้นั้นจะต้องตกนรก เพราะพระเยซูนั้นเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น เพียงแต่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าให้เป็นศาสดา เพราะฉะนั้น ถ้าเราวิเคราะห์ด้วยใจที่เป็นกลาง เราจะพบว่า ในสายตาของ คริสต์นั้น ชาวมุสลิมและชาวพุทธ รวมทั้งคนอื่นๆที่มีใช้คริสต์นั้น ถือว่าเป็นคนที่กำลังทำบาป เป็นคนชั่ว ไม่ได้เป็นคนดี เพราะไม่ยอมเชื่อว่า พระเยซูเป็นพระเจ้ายิ่งมีความเสี่ยงที่จะต้องตกนรก แต่ในสายตาของ อิสลามนั้น จะเห็นได้ว่า ชาวคริสต์ที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้านั้น ถือว่าเป็นคนบาป คนชั่ว ไม่ได้เป็นคนดีและเสี่ยงที่จะต้องตกนรก เพราะเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า ซึ่งในความเป็นจริงแล้วพระเยซูมิได้เป็นพระเจ้า คำถามที่ตามมาก็คือ จะเป็นไปได้อย่างไร ที่คำสอนของศาสนาอิสลาม และ ศาสนาคริสต์ จะถูกต้องด้วยกันทั้งคู่ เพราะฉะนั้น ถ้าเราวิเคราะห์ด้วยใจที่เป็นกลางถึงคำสอนหลักๆของแต่ละศาสนาแล้ว เราจะพบว่า ในสายตาของทุกศาสนานั้น ทุกศาสนาไม่ได้กำลังสอนให้มนุษย์เป็นคนดี

และถ้าเราวิเคราะห์ดูอีก เราก็จะพบว่า ถ้าทุกศาสนาสอนคนให้เป็นคนดีจริงแล้ว ถ้าเช่นนั้น คำถามก็คือ คนที่อยู่ในศาสนาพุทธ จะยอมหรือไม่ที่จะเปลี่ยนจากศาสนาของตัวเอง แล้วมานับถือศาสนาอิสลามเป็นระยะเวลา 1 ปี และชาวคริสต์จะยอมหรือไม่ที่จะ เปลี่ยนจากศาสนาตัวเองแล้วมานับถือศาสนาพุทธเป็นระยะเวลา 1 ปี และมุสลิมจะยอมเปลี่ยนจากอิสลาม ไปเป็น พุทธหรือคริสต์ไหม??? แน่نون ไม่มีใครยอมทั้งหรือเปลี่ยนจากศาสนาตัวเอง เพื่อไปรับศาสนาอื่นมาอย่างแน่อน เพราะ ต่างก็เชื่อว่า ศาสนาของตัวเองนั้นถูกต้องที่สุด และศาสนาอื่นนั้นผิดและ หลงทาง ... นี่คือการเป็นจริงที่มีอาจที่จะปฏิเสธได้ สำหรับผู้ที่ไม่หลอกตัวเอง และแสวงหา ใฝ่หาสัจธรรม

ถ้าเราวิเคราะห์หลักคำสอนของศาสนาแต่ละศาสนาดู เราก็จะพบว่า แต่ละศาสนานั้นมีหลักคำสอนที่แตกต่างกัน และตรงกันข้ามกัน ฉะนั้นที่ $1+1=2$, $1+1=3$, $1+1=4$ และ $1+1=5$ เป็นไปไม่ได้ที่ทั้งหมดจะถูกต้อง ฉะนั้น ก็เป็นไปไม่ได้เช่นกันที่หลักคำสอนของแต่ละศาสนาที่ตรงกันข้ามกัน และแตกต่างกัน จะถูกต้องทั้งหมดได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผู้ที่ใฝ่หาสัจธรรมจริงๆ จะอยู่หนึ่งไม่ได้ แต่จะต้องตั้งคำถามขึ้นมาว่า แต่ละศาสนาที่อ้างว่าศาสนาตัวเองเป็นแนวทางเดียว เป็นศาสนาเดียวที่ถูกต้องเท่านั้น มีหลักฐาน และข้อพิสูจน์อะไร ที่คนทั่วไปที่มีสติปัญญาที่ปรกติ สามารถเข้าไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้

ความเชื่อที่แท้จริงจะต้องอยู่บนหลักฐานข้อยืนยันที่พิสูจน์ได้

สัจธรรมความจริง ที่แท้จริงก็คือ สิ่งที่ไม่ใช่เป็นสัจธรรมความจริงของเฉพาะคน
หนึ่งคนใด หรือ คนกลุ่มหรือกลุ่มใด โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้สึกเป็นส่วนใหญ่ที่ใช้
ในการตัดสินใจ แต่สัจธรรมความจริงที่แท้จริงก็คือ สิ่งที่สามารถพิสูจน์ให้ผู้คนที่หลายได้
เห็นอย่างชัดเจนได้ว่า สิ่งนี้คือความจริง เช่นคนส่วนใหญ่ในอดีต มีความเชื่อว่าโลก
แบน โดยใช้ความรู้สึกตัดสินใจ เพราะไม่มีหลักฐานอะไรมายืนยันความถูกต้องของความ
เชื่อนั้นได้ นอกจากความรู้สึกของคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นเอง แต่พออยู่ต่อมา มนุษย์ส่วน
ใหญ่ ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยก็ว่าได้ เชื่อว่าโลกมีรูปทรงกลม อันเนื่องมาจากมีหลักฐาน ข้อพิสูจน์
ที่สามารถยืนยันความจริงข้อนี้ได้ และความเชื่อนี้ ถือเป็นความเชื่อที่ มิได้วางอยู่บน
ความรู้สึก แต่สามารถพิสูจน์ให้คนทุกคนที่มีเหตุผลและ ยอมรับความจริงให้รู้ได้ และถ้า
จะมีคนหนึ่งคนใดที่ออกมาปฏิเสธว่าโลกไม่ได้มีรูปทรงกลม ก็จะถือว่าคน ๆ นั้น เป็นคนที่
ไร้เหตุผลและหลอกตัวเอง และวางความเชื่อของตัวเองอยู่บนความรู้สึก ถึงแม้สัจธรรม
ความจริงจะตรงกันข้ามกับความรู้สึกของตนเองก็ตาม

ความเชื่อสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้ :

1. ความเชื่อที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริง หรือ เป็นเท็จ เช่น ความเชื่อที่ว่า โลกกลม
หรือ โลกแบน โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ และอื่นๆ
2. ความเชื่อที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริง หรือเป็นเท็จ โดยมีข้อแม้ว่า จะต้องศึกษา
ความเชื่อนั้นๆดูให้ละเอียดเสียก่อน และตั้งคำถามหลายๆคำถาม เกี่ยวกับความเชื่อนั้น
หรือ หาสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความเชื่อนั้น เพื่อที่จะพิสูจน์ว่าความเชื่อนั้นผิด และไม่เป็น
จริง ยกตัวอย่าง เช่น คริสต์เชื่อว่า คัมภีร์ไบเบิลทั้งหมดมาจากพระเจ้า และพระเจ้าทรง
สร้างทุกสรรพสิ่ง และพระเจ้าทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง และพระเจ้าไม่มีทางที่จะผิดพลาด
ได้ แต่กระนั้นก็ตาม เมื่อเราอ่านคัมภีร์ไบเบิล เรากลับพบคัมภีร์ไบเบิล บอกเอาไว้ว่า
โลกนั้นมีรูปทรงแบน ไม่ใช่มีรูปทรงกลม เช่นนี้ก็ทำให้รู้ได้ทันทีว่า คัมภีร์ไบเบิลทั้งหมดมิ
ได้มาจากพระเจ้า หรือชาวพุทธอาจจะเชื่อว่า การเวียนว่ายตายเกิดเป็นสัจธรรมความ

จริง ทุกสิ่งที่มีชีวิต เกิดมาได้เพราะมีกรรมที่ทำเอาไว้ในชาติที่แล้วส่งผลให้มาเกิดเป็น สิ่งมีชีวิตประเภทต่างๆ เช่น เป็น เสือ เป็น แมว เป็น มด และสิ่งมีชีวิตอื่นๆอีกมากมาย แต่เราสามารถตั้งเป็นคำถามเพื่อพิสูจน์ความจริงในเรื่องความเชื่อนี้ได้ โดยการถามว่า “ การเวียนว่ายตายเกิดนั้น มีมาเพื่อให้ความเป็นธรรม และความยุติธรรมกับทุกสรรพสิ่ง ที่มีชีวิตใช่หรือไม่ กล่าวคือ ใครทำอะไรเอาไว้ก็จะต้องได้รับการตอบแทนตามกรรมที่ทำ เอาไว้อย่างครบถ้วน ” ... คำตอบที่ได้เราได้รับคือ ใช่ ถ้าเราถามคำถามต่อไปว่า “ เดิมๆที่นั่น กรรมกับมนุษย์ อย่างไรกันเกิดขึ้นมาก่อนกัน ” บางคนอาจจะตอบว่า “ มนุษย์เกิดก่อนซิ แล้วมนุษย์ก็ทำกรรมดี หรือกรรมชั่ว จึงไปเกิดเป็นสิ่งนั้นสิ่งนี้ ” แต่ คำถามที่จะต้องถามกลับก็คือ “ มนุษย์จะเกิดมาก่อนกรรมได้อย่างไร ก็ในเมื่อมนุษย์จะ เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ได้ก็ต้องอาศัยกรรมเก่าที่ทำเอาไว้มีใช่หรือ ” เมื่อถูกถามกลับ เช่นนี้ บางคนก็อาจจะเปลี่ยนคำพูด และบอกว่า “ จริงๆแล้วกรรมเกิดมาก่อนมนุษย์ ” แต่ก็ต้องถามกลับเช่นเดียวกันว่า “ แล้วถ้าเช่นนั้น กรรมนั้นเป็นกรรมของใครที่ทำเอาไว้ กันล่ะ แล้วมันจะยุติธรรมได้อย่างไร ที่มนุษย์คนหนึ่งต้องเกิดขึ้นมาจากกรรมของใครก็ ไม่รู้ที่ทำเอาไว้ หรือว่า เดิมๆที่แล้วมีกรรมล่องลอยอยู่เต็มไปหมด แล้วมนุษย์แต่ละคนก็ เกิดขึ้นมาเพื่อมารับกรรมนั้น ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว จะยุติธรรมได้อย่างไร ที่มนุษย์ต้องมา รับกรรมที่ตัวเองมิได้ทำเอาไว้ ” เราจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะบอกว่า มนุษย์เกิดขึ้นมาก่อน กรรม หรือ กรรมเกิดขึ้นมาก่อนมนุษย์ ก็เข้าสู่ทางตันทั้งคู่ เพราะเกิดความขัดแย้งกันที่ ไม่สามารถหาทางออกได้ เช่นนี้เป็นตัวอย่างการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่ความจริง

3. ความเชื่อที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ร้อย เปอร์เซ็นต์ว่า ถูกหรือ ผิด เป็นจริง หรือเท็จ ความ เชื่อในประเภทนี้ต้องแขวน หรือ พักเอาไว้ก่อน แต่ให้ไปพิสูจน์ความเชื่อหลักๆที่ สามารถพิสูจน์ได้ ก่อน เช่นแต่ละศาสนาไม่สามารถพิสูจน์ให้คนที่อยู่ในอีกศาสนาอื่น เชื่อได้ว่า ปาฏิหาริย์ที่ศาสดาของศาสนานั้นๆได้แสดงอะไรเอาไว้ที่นั่นเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพราะคนๆนั้นไม่สามารถย้อนอดีตกลับไปได้ เช่น คริสต์เชื่อว่า พระเยซูนั้นได้แสดง ปาฏิหาริย์ โดยการทำให้น้ำกลายเป็นไวน์ (John 2:1-11) ซึ่งโดยทั่วไปแล้วก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า สิ่งนี้เป็นจริง หรือเป็นเท็จ อาจจะเป็นจริง หรืออาจจะเป็นเท็จก็ได้ ซึ่งถ้าหากว่าเป็นเท็จ นั่นก็หมายความว่า คำสอนหรือความเชื่อข้อนี้ที่มีกล่าวเอาไว้ใน คัมภีร์ไบเบิลเป็นสิ่งที่มนุษย์ได้แต่งกันขึ้นมาเองแล้วเอาไปใส่ไว้ในคัมภีร์ เพื่อให้คน หลงเชื่อว่ามีมาจากพระเจ้า เพราะฉะนั้นความเชื่อในประเภทนี้ให้พักเอาไว้ก่อน

4. ความเชื่อที่ตัวเองสัมผัสหรือรู้ได้ด้วยตัวเองว่าเป็นจริง หรือสิ่งที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นจริง แต่กระนั้นความเชื่อประเภทนี้ก็ไม่สามารถใช้เป็นเงื่อนไขยืนยันความถูกต้องของอีกสิ่ง

หนึ่งได้ เช่นการพูดว่า “ การนั่งสมาธิทำให้จิตใจสงบ เพราะฉะนั้น ศาสนาพุทธจึงเป็นศาสนาที่ถูกต้อง เพราะศาสนาพุทธสอนให้นั่งสมาธิ” สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกันเลย เพราะการนั่งสมาธิและทำให้จิตใจสงบนั้นไม่ใช่จะเป็นสิ่งที่สามารถมีได้แต่เฉพาะในศาสนาพุทธเท่านั้น ศาสนาอื่นๆเขาก็มีวิธีทำให้จิตใจสงบได้เหมือนกัน หรือการพูดว่า “ พระเกจิอาจารย์ในศาสนาพุทธหลายท่าน ตายแล้วศพไม่เน่า เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จึงบ่งบอกว่าศาสนาพุทธคือศาสนาที่แท้จริง” จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าสิ่งนี้เป็นจริงเกิดขึ้นจริง แต่ก็ไม่ได้เป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน ที่จะใช้เป็นเครื่องยืนยันว่าศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาที่แท้จริง เพราะในศาสนาคริสต์เขาก็มีเช่นนี้ ในศาสนาอิสลามก็มีเช่นนี้ หรือเมื่อชาวคริสต์พิสูจน์แล้วว่า พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงนั้นมีอยู่จริง นั่นก็ไม่ได้เป็นเงื่อนไขว่า ศาสนาคริสต์จะเป็นสัจธรรม ความจริง หรือเป็นศาสนาที่ถูกต้อง ทั้งนี้ก็เพราะ ศาสนาหลายๆศาสนาเขาก็เชื่อ และศรัทธาในพระเจ้าเหมือนกัน และมีอีกหลายสิ่งหลายอย่าง ที่ผู้คนที่อยู่ในศาสนาทั้งหลายต่างเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเงื่อนไขเพื่อยืนยันว่าศาสนาของตนเป็นศาสนาที่แท้จริง เพราะมีสิ่งนั้นสิ่งนี้อยู่ แต่ในความเป็นจริงแล้วหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ หลังจากที่ได้อภิเคราะห์และพิสูจน์ดูแล้ว เช่นคริสต์บางคนอ้างว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาหาตนเอง และทำอย่างนั้นอย่างนี้กับตนเอง จึงทำให้เขาผู้นั้นเชื่อว่าศาสนาคริสต์คือศาสนาที่แท้จริง เช่นกัน ชาวพุทธบางคน นั่งสมาธิและเห็นว่าตัวเอง เคยเกิดชาติที่แล้วเป็นอะไร หรือชาติก่อนหน้านั้นเคยเกิดเป็นอะไร หรือ นั่งสมาธิจนสามารถเห็นได้ว่า สวรรค์นรกเป็นอย่างไร จึงทำให้เขาผู้นั้นเชื่อและสรุปเอาเองว่า ศาสนาพุทธนี่แหละคือศาสนาที่แท้จริง มุสลิมบางจำพวกก็เช่นกัน นั่งระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าจนกระทั่งสามารถถอดจิตขึ้นไปสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าได้ และยังมีสิ่งอื่นๆอีกมากมาย ที่คนที่อยู่ในศาสนานั้นๆคิดว่าสิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่ศาสนาตัวเองคือเงื่อนไขสำคัญที่จะยืนยันว่าศาสนาตัวเองคือศาสนาที่แท้จริง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหาได้เป็นเช่นนั้นไม่

5. ความเชื่อที่สามารถใช้เป็นเงื่อนไขยืนยันความถูกต้องของอีกสิ่งหนึ่งได้ เช่นพูดว่า “ คัมภีร์ อัล- กุรอานพิสูจน์ตัวมันแล้วว่ามาจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง เพราะฉะนั้นศาสนาอิสลามจึงเป็นศาสนาที่ถูกต้อง ” สิ่งนี้ถือเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ก็เพราะ คัมภีร์อัล-กุรอานก็กล่าวยืนยันเอาไว้ว่า ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาเดียวเท่านั้นที่พระผู้เป็นเจ้าให้การยอมรับ และรับรอง และสมมุติว่า คัมภีร์ไบเบิลได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามาจากพระเจ้าจริง แต่มันก็จะถือว่าเป็นการผิดพลาด ที่จะกล่าวสรุปว่า “ เพราะฉะนั้นพระเยซูจึงเป็นพระเจ้าของที่แท้จริง” ทั้งนี้ก็เพราะคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้ยืนยันเอาไว้เลยว่า พระเยซูเป็นพระเจ้า

เช่นเดียวกันคำพูดต่อไปนี้ ถือเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน “ คัมภีร์อัล-กุรอานนั้นมีต้นฉบับที่เป็นภาษาอาหรับอายุมากกว่าหนึ่งพันปี และคัมภีร์อัล-กุรอานที่มีในปัจจุบันเหมือนกันกับต้นฉบับที่มีอายุมากกว่าพันปีทุกตัวอักษร เพราะฉะนั้นคัมภีร์อัล-กุรอานจึงไม่เคยผ่านการถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขเลยตลอด หนึ่งพันกว่าปีที่ผ่านมา”

คำพูดต่อไปนี้ก็เช่นกัน ถือเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน “ คัมภีร์ไบเบิลทั้งหมดมาจากพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ที่ทรงสร้างทุกสิ่ง และทรงรู้ถึงทุกสิ่ง ” แต่กระนั้นในคัมภีร์ไบเบิลกลับบอกว่า “ โลกนั้นมีเสาค้ำยันอยู่ ” (1 ซามูเอล 2:8, โยบ 9:6, เพลงสดุดี 75:3) (ซึ่งค้านกับความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการยืนยันแล้วว่า โลกนั้นไม่มีเสาใดๆมาค้ำยันทั้งสิ้นเช่นเดียวกับปากฟ้า เพราะทั้งหมดลอยอยู่ในอวกาศ) เพราะฉะนั้น จึงพิสูจน์ได้ว่าคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้มาจากพระเจ้าทั้งหมด แต่มีส่วนที่มนุษย์เขียนขึ้นมาเองด้วย เพราะพระเจ้าสร้างโลก และพระองค์ก็ย่อมรู้ดีด้วยว่า โลกที่พระองค์ทรงสร้างนั้นเป็นอย่างไร

6. ความเชื่อที่ได้รับการพิสูจน์ และยืนยันแล้วว่าถูกต้อง เป็นจริง และเป็นความเชื่อที่ศาสนาอื่นหรือลัทธิอื่นไม่มีความเชื่อเช่นนี้ และมีผลที่จะใช้เป็นเครื่องยืนยันถึงสิ่งอื่นๆ ในศาสนานั้นด้วยว่าถูกต้อง เช่นถ้าคริสต์สามารถพิสูจน์ได้ว่า คัมภีร์ไบเบิลมาจากพระเจ้าจริง เช่นนี้ก็ถือเป็นเงื่อนไขว่า ข้อมูล หรือคำสั่งสอนที่มีในคัมภีร์ไบเบิลก็ถือว่าเป็นลัทธิธรรมความจริง แต่ถ้ามีใครคนใดคนหนึ่งพิสูจน์ได้ตามหลักวิชาการว่า มีหลายๆส่วนของคัมภีร์ไบเบิลที่มีข้อผิดพลาด ขัดกับความเป็นจริง เช่นนี้ก็ทำให้ข้อความทั้งหมดที่มีอยู่ในคัมภีร์ไบเบิลเป็นที่ต้องสงสัย ว่ามันเป็นสิ่งทีมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าที่แท้จริงๆ หรือไม่

และอิสลามมีลัทธิที่จะกล่าวว่าศาสนาอื่นถือว่า อยู่ในแนวทางที่ผิดทั้งหมด ในเมื่อพิสูจน์แล้วว่า คัมภีร์อัล-กุรอานนี้เป็นคัมภีร์ที่มาจาก พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง เช่นเดียวกัน คริสต์ก็มีลัทธิที่จะกล่าวว่าศาสนาอื่นนั้นผิดหมด ถ้าได้มีการพิสูจน์ชัดเจนแล้วว่า คัมภีร์ไบเบิลเป็นคัมภีร์ที่มาจากพระเจ้าจริง โดยไม่ถือเป็นการเห็นแก่ตัว เหมือนกับที่ เราเชื่อว่าโลกนี้ กลม ก็เท่ากับว่าเรากล่าวว่า ผู้ที่ยังเชื่อว่าโลกแบนนั้น เป็นผู้ผิดพลาด แต่คำถามจะต้องถูกถามแก่ผู้ที่ยังเชื่ออยู่ว่าโลกแบน ว่า ทุ้งๆที่หลักฐานประจักษ์ชัดแล้ว ทำไมถึงยังเชื่ออยู่ว่าโลกแบน เช่นกัน สมมุติว่า ชายคนหนึ่ง เกิดติดโรค คนกลุ่มหนึ่ง สันนิษฐานว่า เป็นโรคตับอักเสบ อีกกลุ่มบอกว่า เป็น โรคความดันต่ำ อีกกลุ่มบอกว่า เป็น โรคติดเชื้อในปอด เมื่อพิสูจน์แล้วปรากฏว่า ชายคนนี้เป็น โรคตับ

อีกเสบ แนนอน กลุ่มที่วินิจฉัยโรคได้ถูกต้อง มีสิทธิอย่างเต็มที่ที่จะบอกว่าคุณอื่น ๆ นั้น ผิดทั้งหมด

มาถึงตรงขอลถามคำถามผู้อ่านอีกสักข้อว่า ถ้าคุณเกิดเจ็บป่วยหนัก แต่ไม่รู้ว่าเป็นโรคอะไร คนกลุ่มหนึ่งก็บอกเป็นโรคหัวใจ คนอีกกลุ่มบอกว่าเป็นความดันสูง ในขณะที่คนอีกกลุ่มบอกว่าเป็นโรคมะเร็ง ถามว่า คุณจะรีบแสวงหาสาเหตุที่แท้จริงของอาการป่วยของคุณใหม่ ถ้าคุณเป็นผู้ที่รักตัวเอง... แนนอนคุณจะต้องพยายามหาความจริงให้ได้ว่าอาการป่วยของคุณที่เกิดขึ้นนั้น เกิดมาจากโรคอะไร เพราะถ้าคุณไม่รีบ มันก็อาจจะสายเกินแก้ก็เป็นไปได้ โดยที่คุณจะต้องพิสูจน์ ตรวจสอบให้รู้ชัด เพื่อที่จะยืนยันได้ว่า โรคที่คุณกำลังเป็นอยู่นั้นคือโรคอะไร และขอลถามอีกว่าคุณจะกล่าวอย่างไรกับผู้ที่ไม่สนใจที่จะแสวงหา พยายามรู้ความจริงให้ได้ว่า โรคที่เขาเป็นอยู่นั้นคือโรคอะไร แต่ได้แต่พูดว่า “โรคที่เป็นอยู่คงเกิดจากไข้และความอ่อนเพลียทางร่างกายเท่านั้น คงไม่มีอะไรมาก ” แต่เมื่อเวลาผ่านไป สุดท้ายก็เพิ่งจะมารู้ว่าตัวเองเป็นโรคมะเร็ง และเป็นขั้นสุดท้ายแล้ว ไม่มีวันรักษาหายได้ แนนอนเราจะต้องกล่าวว่าคุณนี่ช่างไม่มีเหตุผลเอาเสียเลย เชื่อในความคิดของตัวเองซึ่งก็เป็นความคิดที่ไม่มีหลักฐานข้อพิสูจน์อะไรมายืนยันความเชื่อของตัวเอง ... ฉันใดก็ฉันนั้น แต่ละศาสนาต่างก็กล่าวว่าศาสนาของตัวเองนั้นถูกต้องที่สุด แล้วมันจะเป็นการมีเหตุผลใหม่ที่จะกล่าวว่า “ ฉันเป็นพุทธอยู่อย่างนี้ก็ดีอยู่แล้ว ไม่ต้องไปพิสูจน์อะไรมาก ” หรือ “ ฉันเป็นคริสต์อยู่อย่างนี้ก็ดีอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปพิสูจน์อะไรมาก ”

ทุกศาสนามีความเชื่อว่า สวรรค์และนรกนั้น เป็นสถานที่ตอบแทน คนที่ทำดี และทำความชั่ว และ ทุกศาสนาก็มีความเชื่อเช่นกันว่า มนุษย์ทุกคนไม่ว่าเขาจะเป็นใคร มาจากไหน รวย หรือจน หรืออยู่ส่วนไหนของโลกก็ตาม จะต้อง เข้าสวรรค์ หรือลงนรก ตามมาตรฐานที่ศาสนาตัวเองได้กำหนดเอาไว้ เช่น ศาสนาพุทธ มีความเชื่อว่า การฆ่าสัตว์โดยเจตนา นั้นเป็นบาปกรรม ผู้ฆ่าสัตว์จะต้องไปชดใช้กรรม ทำให้ผู้นั้นต้องไปเกิดในนรกหรือไม่ก็ต้องไปชดใช้กรรมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอย่างแนนอน ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะเป็นใครหรืออยู่ในศาสนาไหนก็ตาม ถ้าฆ่าสัตว์โดยเจตนา ก็จะต้องไปชดใช้บาปกรรมนั้น เช่นเดียวกัน คริสต์ก็เชื่อว่า ใครก็ตามที่ไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า จะต้องตกนรก โดยไม่คำนึงว่าเขาผู้นั้นจะเป็นใคร หรืออยู่ในศาสนาไหนก็ตาม และก็เช่นเดียวกัน อิสลามก็เชื่อว่า ใครก็ตามที่ ลัทธิธรรมของอิสลามไปถึงเขาแล้ว เขาได้รับการพิสูจน์แล้ว แต่ก็ยังปฏิเสธไม่ยอมรับอิสลาม เขาผู้นั้นจะต้องตกนรก โดยไม่คำนึงว่าเขาผู้นั้นจะเป็นใคร หรืออยู่ในศาสนาไหนก็ตาม ... เมื่อความจริงที่มีอาจปฏิเสธได้เป็นเช่นนี้ คำถามก็

คือ เป็นไปได้ไหมที่มาตรฐานของแต่ละศาสนาที่แตกต่างกันในการเข้าสวรรค์และตกนรก จะถูกต้องด้วยกันทั้งหมด? ถ้าตอบว่าเป็นไปไม่ได้ ถ้าเช่นนั้นคำถามต่อมาก็คือ แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่ามาตรฐานของศาสนาไหนจะเป็นมาตรฐานที่แท้จริง ถูกต้อง และจะเป็นจริง เกิดขึ้นจริง ? ... คำตอบก็คือ เราก็จะต้องไปพิสูจน์กันให้รู้ก่อนว่า ศาสนาไหนคือศาสนาที่แท้จริง พิสูจน์กันให้สุดความสามารถ

ฉันใดก็ฉันนั้น ถ้าแต่ละศาสนาต่างก็อ้างว่าศาสนาตัวเองเป็นศาสนาเดียวที่ถูกต้องที่สุด ส่วนศาสนาอื่นผิดหมด แน่نونถ้าเราเป็นผู้ที่แสวงหาสัจธรรมจริง เราไม่อาจที่จะกล่าวว่า “ ฉันเป็นพุทธอยู่อย่างนี้ก็ดีแล้ว ไม่จำเป็นต้องไปแสวงหา หรือ พิสูจน์ดูว่าศาสนาไหนเป็นศาสนาที่แท้จริง ” เพราะผู้ที่แสวงหาสัจธรรมความจริง ๆ นั้น เขาย่อมที่จะใคร่ครวญอะไรหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เขาต้องพยายามแสวงหาสัจธรรมความจริง เช่นเขาอาจจะคิดว่า “ ศาสนาพุทธสอนว่า ใครฆ่าสัตว์โดยเจตนา ย่อมมีบาปกรรม ตายไปแล้วจะต้องไปชดใช้กรรม ถูกทรมานในนรก .... นี่ถ้าศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ถูกต้องจริง เราจะต้องตกนรกหมกไหม้ ชดใช้กรรมที่ตัวเองได้ทำเอาไว้ อย่างแน่นอน เพราะเราก็ฆ่าสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหารตั้งมากมาย แต่ถ้าศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ไม่แท้จริง คำสอนนี้ก็ไร้ความหมาย คงเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์คิดกันขึ้นมากันเอง ... เพราะฉะนั้น ฉันจะต้องพิสูจน์ให้รู้ให้ได้ว่าศาสนาพุทธนี้เป็นศาสนาที่แท้จริงหรือไม่ มีอะไรเป็นหลักฐาน ข้อพิสูจน์ว่าศาสนานี้เป็นศาสนาที่แท้จริง ”

และเขาก็อาจจะคิดเช่นกันว่า “ ศาสนาคริสต์ บอกเอาไว้ว่า ถ้าใครไม่รับพระเยซูเป็นพระเจ้าแล้ว เขาผู้นั้นไม่มีทางรอดอย่างแน่นอน .... นี่ถ้าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่แท้จริงแล้ว ฉันต้องตกนรกแน่ๆ ถ้าฉันตายไปโดยที่เรายังไม่ได้เชื่อในพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า... เพราะฉะนั้น ฉันจะต้องรู้ให้ได้ว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่ถูกต้อง และแท้จริงหรือไม่ มีอะไรเป็นหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ ”

และเขาก็อาจจะคิดเช่นกันว่า “ ศาสนาอิสลามสอนเอาไว้ว่า ใครที่ไม่ศรัทธาต่ออิสลามทั้งที่เขารู้จักอิสลามอย่างดีแล้ว คนๆนั้นจะต้องตกนรก..... นี่ถ้าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่ถูกต้อง เทียงแท้ และแท้จริงแล้ว ฉันต้องตกนรกอย่างแน่นอน เพราะฉันยังไม่ได้ศรัทธาต่อศาสนาอิสลามเลย... เพราะฉะนั้น ฉันจะต้องรู้ให้ได้ว่า ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่ถูกต้อง และแท้จริงหรือไม่ มีอะไรเป็นข้อพิสูจน์และยืนยัน ”

เพราะฉะนั้น สำหรับผู้ที่ แสวงหาสัจธรรม โดยไม่หลอกตัวเอง และ เป็นผู้ที่เชื่อมั่นในการมีอยู่จริงของสวรรค์ และนรกนั้น ไม่อาจที่จะนิ่งนอนใจได้ ไม่อาจที่จะหลอกตัวเองได้ แต่จะต้องแสวงหาให้รู้ให้ได้ว่า ศาสนาไหน คือศาสนาที่แท้จริง เพราะถ้า

หากว่า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่แท้จริงแล้วละก็ นั่นก็จะหมายความว่า มุสลิม คริสต์ และมนุษย์ที่ไม่มีศาสนาทั้งหมด จะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่นอน และนั่นจะถือว่าเป็นการพลาดที่ไม่มีวันแก้ไขได้ และจะต้องทุกข์ทรมานไปตลอด เช่นเดียวกันถ้าหากว่า ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่แท้จริง เทียงแท้แล้ว นั่นก็หมายความว่า ชาวพุทธ และชาวคริสต์ รวมทั้งมนุษย์ทั้งหลายที่ไม่มีศาสนา จะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่นอน และนั่นก็จะถือว่าเป็นการพลาดที่ไม่มีวันแก้ไขได้ เมื่อความจริงที่มีอาจปฏิเสธได้เป็นเช่นนี้... แล้วเราจะไม่รีบแสวงหาหรือ ว่าศาสนาไหนเป็นศาสนาที่แท้จริงมีหลักฐาน ข้อพิสูจน์อะไรมายืนยัน

อีกสิ่งหนึ่งก็คือ ถ้าคนๆหนึ่งเป็นพุทธ แต่ มีโอกาสได้ศึกษา หลักฐาน ข้อพิสูจน์ ยืนยันของศาสนาคริสต์ ตามความสามารถของตนเองที่มีอยู่ สุดท้ายก็มั่นใจ และรู้ว่า ศาสนาคริสต์นี้แหละเป็นศาสนาที่ถูกต้อง ก็เลยเปลี่ยนจากศาสนาพุทธมาเป็นศาสนาคริสต์ แต่พออยู่มาคนๆนี้ก็มาเจอกับมุสลิมคนหนึ่ง และมุสลิมคนนี้ก็พิสูจน์ให้เขาได้รู้ด้วยหลักฐานและข้อเท็จจริง ว่าทั้งศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์นั้นไม่ใช่เป็นศาสนาที่แท้จริง แต่อิสลามนี้แหละคือศาสนาที่แท้จริงโดยได้พิสูจน์ให้เห็นถึงหลักฐาน และข้อพิสูจน์ต่างๆที่มีอยู่ เช่นนี้ คนๆนี้ในฐานะที่เป็นผู้แสวงหา และพยายามหาัจธรรมความจริง จะต้องเปลี่ยนจากคริสต์มารับนับถือศาสนาอิสลาม และถ้าอิสลามเป็นศาสนาที่แท้จริง และถูกต้องแล้ว ศาสนาอิสลามจะต้องสามารถพิสูจน์ให้เห็นด้วย หลักฐาน ข้อพิสูจน์ว่า ศาสนาอื่นนั้น มีความผิดพลาด ตรงไหน เช่นไร โดยเฉพาะหลักคำสอนหลักที่เป็นหัวใจสำคัญของศาสนานั้นๆ และจะต้องอธิบายให้ได้ในสิ่งที่ผู้คนในศาสนานั้นๆได้หยิบยกมาอ้างเป็นหลักฐานและข้อพิสูจน์ขึ้นเด็ด เพื่อพิสูจน์ว่า ศาสนาของเขาเป็นศาสนาที่แท้จริง เพราะมีสิ่งนั้นสิ่งนี้อยู่

คำสอนที่สำคัญๆ อันเป็นหัวใจของศาสนาคริสต์เลยก็ว่าได้ ก็คือ การเป็นพระเจ้าของพระเยซู คัมภีร์ไบเบิลเป็นคัมภีร์ที่มาจากพระเจ้าที่แท้จริง การตายเพื่อล้างบาปของพระเยซู หรือ เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรักษาคนป่วย การพูดภาษาต่างดาว และหลักฐานขึ้นเด็ดที่ ชาวคริสต์มักหยิบยกมาอ้างก็มี เรื่อง การสัมผัสได้ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรักษาคนป่วยด้วยนามพระเยซู

ส่วนคำสอนที่สำคัญๆของ ศาสนาพุทธก็คือ เรื่องพระไตรปิฎกเชื่อ ถือได้หรือไม่ ว่าได้บันทึกในสิ่งที่ พระพุทธเจ้าได้สอนเอาไว้จริงๆ เรื่องการเวียนว่ายตายเกิด เรื่องการไม่เชื่อในพระเจ้า และสิ่งที่สำคัญๆ ที่ถ้าพิสูจน์แล้วว่า ผิดพลาด นั่นก็จะเท่ากับ พิสูจน์ให้รู้โดยปริยายว่า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ ผิดพลาดไม่ถูกต้อง และหลักฐานขึ้น

เด็ดที่ชาวพุทธมักนำมาอ้าง ว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่แท้จริงก็คือ เรื่อง การระลึกชาติ
ได้ และเรื่องจิปาณะอื่นๆ

ถ้าสุดท้ายเขาพิสูจน์ได้แล้วว่าศาสนาอิสลามนี้แหละเป็นศาสนาที่ถูกต้องและ
แท้จริง ด้วยกับหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆ และอิสลามยังสามารถอธิบายถึงหลักฐาน
ขึ้นเด็ดที่ศาสนาอื่นๆได้นำมาใช้เป็นหลักฐานข้อพิสูจน์ว่าศาสนาตัวเองถูกต้องได้อีกด้วย
เช่นนี้เขาผู้นั้นที่ เป็นผู้แสวงหาสัจธรรมความจริงก็จะต้องไม่หลอกตัวเองอีกต่อไป แต่
จะต้องมารับนับถือศาสนาอิสลาม รวมทั้งพิสูจน์ให้เห็นด้วยถึงสัจธรรม ความจริง
ที่อิสลามมีอยู่

ความไม่รู้หรือไม่เข้าใจถึงเหตุผลของหลักคำสอน

การที่ใครคนใดคนหนึ่งไม่เข้าใจถึงหลักคำสอนข้อหนึ่งข้อใดในศาสนาหนึ่ง
ศาสนาใดนั้นมิได้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่า ศาสนานั้นผิดพลาด หรือศาสนาอื่นมิใช่ศาสนาที่
แท้จริง เพราะมันมิได้เป็นเงื่อนไขบังคับซึ่งกันและกัน เช่นการที่ มุสลิมไม่เข้าใจ(หรือชาว
พุทธไม่สามารถอธิบาย) ว่าทำไม พระต้องห่มผ้าเหลือง หรือ โจนคิ้ว โจนศรัษะ รวมถึง
คำสอนอีกหลายๆข้อ นั้นมิได้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าศาสนาพุทธมีข้อผิดพลาดหรือเป็น
ศาสนาที่ไม่แท้จริง เช่นเดียวกัน การที่ชาวพุทธไม่รู้หรือเข้าใจว่าทำไมคริสต์จะต้องมี
หลักคำสอนเช่นนั้นเช่นนี้ด้วย นั้นก็มิได้เป็นเงื่อนไขบังคับว่า เพราะฉะนั้นศาสนาคริสต์
จึงเป็นศาสนาที่ไม่แท้จริง และก็เช่นเดียวกัน การที่ทั้งชาวพุทธและชาวคริสต์ ไม่รู้หรือ
เข้าใจว่าทำไมอิสลามต้องมีคำสอนเช่นนั้น เช่นนี้ด้วย นั้นก็มิใช่เงื่อนไขเช่นกันที่จะพิสูจน์
หรือหักล้างว่าอิสลามคือศาสนาที่ไม่แท้จริง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องประเด็นปลีกย่อย
และ กรณีที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นคนละประเด็นหรือคนละกรณีกับ **คำสอนที่ขัดแย้ง
กันเอง หรือ คำสอนที่หักล้างหรือลบล้างกันเอง** เพราะเป็นสามัญสำนึกของมนุษย์
ปรกติทั่วไปว่า สัจธรรมความจริงนั้น จะต้องไม่เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันในตัวเอง และจะต้อง
ไม่เป็นสิ่งที่มาหักล้างหรือลบล้างกันเองอย่างแน่นอน คำสอนที่หักล้างหรือลบล้างกันเอง
นั้นเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าคัมภีร์นั้นๆ มีข้อผิดพลาดและจะทำให้คัมภีร์นั้นหมดความน่าเชื่อถือไป
ในที่สุด เช่นคัมภีร์ไบเบิ้ล บทมาระโก บทที่ 16 ข้อที่ 17-18 ได้ให้วิธีพิสูจน์คนที่มีความ
เชื่อหรือความศรัทธาที่แท้จริงว่า “ มีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงเหล่านี้จะบังเกิด
ขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาใหม่หลายภาษา เขาจะจับงู

ได้ ถ้าเขาตีเมียพิชอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนใช้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” นั่นก็หมายความว่า คริสต์ทุกคนที่อ้างว่าตัวเองเป็นผู้ศรัทธาจริง จะต้องทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากทั้ง 5 อย่างนี้ได้ เพราะถ้าทำไม่ได้ก็ถือว่า เขาผู้นั้นไม่ได้เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว แม้ว่าเราจะให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดพระธรรมคำสอนของไบเบิ้ลมากที่สุดมีความเชื่อและศรัทธามากที่สุด มาทำอย่างหนึ่งอย่างใดจากทั้ง 5 ข้อโดยเฉพา การพูดภาษาที่ตัวเองไม่รู้มาก่อน เขาย่อมไม่สามารถทำได้ อย่างแน่นอน ซึ่งเคยมีการพิสูจน์กันมาแล้ว และถ้าเป็นเช่นนั้นจริงคนป่วยที่นอนอยู่ตามโรงพยาบาลต่างๆ ก็คงจะรับศาสนาคริสต์กันเต็มไปหมด เพราะไบเบิ้ลบอกว่า “ และเขาจะวางมือบนคนใช้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะเคยมีการทำพิสูจน์กันแล้ว นี่คือตัวอย่างของคำสอนที่หักล้างและลบล้างกันเอง

พิสูจน์สังขรณ์ ความจริง ด้วยกับความน่าเชื่อถือของคัมภีร์

ความน่าเชื่อถือของคำสอนทั้งหลายที่มีอยู่ในศาสนาต่างๆ นั้นขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อของตัวคัมภีร์ของศาสนาเหล่านั้นเอง ในทุกศาสนา เช่น พุทธ คริสต์ อิสลาม ต่างก็มีคัมภีร์ของศาสนาตัวเอง และที่มาของหลักธรรมคำสอนต่างๆ ก็ได้มาจากคัมภีร์ เช่นการที่ ชาวพุทธโดยทั่วไปเชื่อในเรื่อง เวียนว่ายตายเกิด ก็เพราะไม่ได้นั่งคิดคำสอนกันขึ้นมาเอง หากแต่เป็นสิ่งที่พระไตรปิฎกได้สอนเอาไว้ เช่นเดียวกัน ศาสนาอิสลามและคริสต์ เชื่อว่า ตายไปแล้วไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด ก็เพราะคัมภีร์ได้กล่าวยืนยันเอาไว้ แต่ถ้าเราจะตั้งคำถามว่า แล้วคำสอนนั้นๆ ที่มีกล่าวเอาไว้ในคัมภีร์ มาจากใครกัน ใครเป็นผู้สอนเอาไว้ เมื่อถูกถามเช่นนี้ พุทธก็จะตอบว่า หลักธรรมคำสอนที่มีระบุเอาไว้ในพระไตรปิฎกนั้น คือสิ่งที่ พระพุทธเจ้าได้สั่งสอนเอาไว้ คริสต์ก็จะตอบเช่นกันว่า คำสอนต่างๆ ที่มีกล่าวเอาไว้ในคัมภีร์ไบเบิ้ลนั้น เป็นสิ่งที่ พระเยซูได้รับมาจากพระเจ้าอีกที่หนึ่งเช่นกัน มุสลิมก็จะตอบว่า คำสอนที่มีระบุเอาไว้ในคัมภีร์ อัล-กุรอานนั้น เป็นสิ่งที่ ศาสดามุฮัมมัดได้รับมาจากพระเจ้าอีกที่หนึ่ง แต่คำถามที่ต้องถามต่อไปสำหรับพุทธก็คือ แล้วเราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า คำสอนต่างๆ และข้อความต่างๆ ที่มีอยู่ในพระไตรปิฎก คือสิ่งที่พระพุทธเจ้าได้สั่งสอนเอาไว้เช่นนั้นจริงๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ โดยที่ไม่มีคำพูดของใครคนอื่นเข้ามาเจือปนเลย และจะมั่นใจได้อย่างไรว่า มันไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข เช่นเดียวกัน คริสต์จะมั่นใจได้อย่างไรว่า ข้อความทั้งหมดที่มีอยู่ใน

คัมภีร์ไบเบิลนั้น เป็นสิ่งที่พระเยซูรับมาจากพระเจ้า ร้อยเปอร์เซ็นต์ โดยไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขเลย และคัมภีร์อัล-กุรอานก็เช่นกัน

แน่นอนที่สุด สิ่งที่จะใช้เป็นเครื่องยืนยันได้ว่า คำสอนที่มีอยู่คัมภีร์นั้นๆไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขเลย หรือว่า คัมภีร์นั้นได้ผ่านการถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้วก็คือ สิ่งที่เราเรียกว่า “ ต้นฉบับที่เก่าแก่ที่สุดของคัมภีร์นั้นๆ ” ซึ่งเป็นต้นฉบับที่อยู่ในยุคนั้นๆที่ คัมภีร์นั้นปรากฏตัวเป็นครั้งแรก หรือไม่ก็อยู่ในยุคที่ใกล้กันที่สุด คำถามที่เราจะต้องถามกันต่อไปเพื่อนำไปสู่ความจริงก็คือ :

คัมภีร์ พระไตรปิฎกเริ่มมีการบันทึกลงเมื่อไหร่ คำตอบที่เราได้รับคือ หลังจากที่พระพุทธเจ้าสิ้นชีวิตไปประมาณ 400 ปี นั่นก็หมายความว่า พระไตรปิฎกไม่มีการบันทึกลงในสมัยที่พระพุทธเจ้ามีชีวิตอยู่ สิ่งที่จะต้องตระหนักก็คือ สมมุติว่านาย ก. บรรยายศาสนาเป็นเวลา 10 วัน ในช่วงปีพ.ศ. 2000 โดยที่ผู้ที่มานั่งฟังบรรยายนั้นก็มิได้จดบันทึกอะไรจากสิ่งที่ตัวเองได้รับฟังไปเลย เพียงแต่ได้จำและเล่าให้คนอื่นฟังต่อกันไป ปากต่อปาก บอกต่อกันไปเรื่อยๆ และคนแรกหรือกลุ่มแรกก็ได้รับการบอกเล่า คำสอนต่างๆของนาย ก. ที่ได้บรรยายเอาไว้ และก็ได้ออกต่อกันไปอีกเรื่อยๆ รุ่นต่อรุ่น จนเวลาผ่านไป 400 ปี (พ.ศ. 2400) เมื่อเป็นเช่นนี้ คำถามก็คือ คุณคิดว่า สิ่งที่คุณกลุ่มสุดท้าย(ที่เกิดในปี พ.ศ. 2400) ได้ยินได้ฟังมาและจะเริ่มทำการบันทึกลง จะเหมือนกันกับสิ่งที่คนกลุ่มแรกได้ยินเมื่อปี พ.ศ. 2000 หรือไม่ ? เราจะเห็นได้ว่า พระไตรปิฎกได้ถูกบันทึกลงเป็นตัวอักษรหลังจากพระพุทธเจ้าสิ้นชีวิตไปแล้วถึง 400 ปี และระยะเวลา 400 ปีนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากที่จะทำให้คำสอนที่ฟังกันต่อๆมาเกิดการผิดเพี้ยนไปจากเดิม หรือไม่ก็มีการเติมแต่งสิ่งใหม่เข้ามา และที่ยิ่งไปกว่านั้น และเมื่อได้ถูกบันทึก 400 ปีหลังจากพระพุทธเจ้าได้สิ้นชีวิตไป จึงทำให้พระพุทธเจ้าหมดโอกาสที่จะได้ตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งต่างๆที่ได้ถูกบันทึกลงไปว่าสิ่งนี้ท่านได้สอนเอาไว้จริงๆหรือไม่ และเรื่องราวที่มีกล่าวเอาไว้ได้เกิดขึ้นจริงๆตามนั้นหรือไม่ และสิ่งที่จะต้องถามต่อไปก็คือ แล้วมีพระไตรปิฎกต้นฉบับที่เก่าแก่ของครั้งแรกที่ได้มีการเริ่มบันทึกให้เราได้อ่านได้พิสูจน์กันไหม ในยุคปัจจุบัน ? ... คำตอบคือ ไม่มี สูญหายไปหมดแล้ว คำถามต่อมาก็คือ พระไตรปิฎกของแต่ละประเทศ ที่มีอยู่นั้น เหมือนกันไหม คำตอบคือ ไม่เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนี้จึงสรุปได้ว่า คำสอนที่พระพุทธเจ้าได้สอนเอาไว้จริงๆ ซึ่งเป็นคำพูดของของท่านร้อยเปอร์เซ็นต์นั้น หาไม่ได้แล้ว เพราะไม่มีต้นฉบับให้พิสูจน์กัน แล้วในท่ามกลางคัมภีร์พระไตรปิฎกของแต่ละประเทศที่สอนที่แตกต่างกัน

นั่น เราก็ไม่สามารถแยกแยะได้ว่า คำสอนไหนเป็นคำสอนที่แปลกปลอมเข้ามา คำสอนไหนเป็นคำสอนที่แท้จริงของพระพุทธเจ้า และที่ยิ่งไปกว่านั้นเรายังพบข้อความในพระไตรปิฎกที่กล่าวเอาไว้ว่า “ พระศาสนา พระวิสุทธิธรรม หรือคำสอนที่แท้จริงที่บริสุทธิ์ จะคงอยู่ได้เพียงแค่ 500 ปี” นั้นบ่งให้รู้ว่าภายหลังจาก 500 ผ่านไปแล้ว จะเริ่มมีคำสอนที่แปลกปลอมเข้ามา ทำให้คำสอนที่บริสุทธิ์เลือนหายไป แต่ตอนนี้เวลาก็ล่วงเลยมามากถึง 2,000 ปีแล้ว

เช่นเดียวกัน คัมภีร์ไบเบิล เริ่มมีการบันทึกครั้งแรกเมื่อไหร่ คำตอบที่เราได้รับก็คือ ประมาณ 200 ปีหลังจากที่พระเยซูได้จากโลกนี้ไป นั่นก็หมายความว่า พระเยซูไม่มีโอกาสได้ตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งต่างๆที่ได้ถูกบันทึกลงไปว่าสิ่งนี้ท่านได้สอนเอาไว้จริง ๆ หรือไม่ และเรื่องราวที่มีกล่าวเอาไว้ได้เกิดขึ้นจริง ๆ ตามนั้นหรือไม่ และสิ่งที่จะต้องถามต่อไปก็คือ แล้วมีคัมภีร์ไบเบิลต้นฉบับที่เก่าแก่ของครั้งแรกที่ได้มีการเริ่มบันทึกให้เราได้ดูได้พิสูจน์กันไหม ในยุคปัจจุบัน ? คำตอบคือไม่มี และตัวของพระเยซูเองก็พูดภาษา อาราเมอิก แต่ต้นฉบับที่เก่าแก่ที่สุดของคัมภีร์ไบเบิลก็อยู่ในภาษากรีก ซึ่งไม่ใช่ภาษาที่พระเยซูใช้สั่งสอน และมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความผิดพลาดได้ในขณะที่ทำการบันทึกลงในภาษากรีก เพราะภาษาแต่ละภาษานั้นมีการใช้คำศัพท์ไม่เหมือนกัน และสิ่งที่เราได้รับความรู้มาอีกก็คือ คัมภีร์ไบเบิลนั้นมีต้นฉบับที่เป็นภาษากรีกมากกว่า 5 พันฉบับ และที่ยิ่งไปกว่านั้นคือ แต่ละฉบับไม่เหมือนกันเลยในรายละเอียด ซึ่งก็มีอาจที่จะรู้ได้ว่า คำสอนที่พระเยซูได้สอนเอาไว้จริง ๆ นั้นอยู่ในฉบับไหนบ้าง หรือไม่มีเลย

ศาสนา กับสายรายงาน

อิสลามเป็นศาสนาเดียวเท่านั้น ที่มีระบบการไล่สายรายงาน ของคัมภีร์อัล-กุรอาน โดยสามารถที่จะบอกได้ว่าคัมภีร์อัล-กุรอานในแต่ละโองการนั้นใครได้รายงานหรือบอกเล่าเอาไว้ มีผู้รายงานทั้งหมดกี่คน เป็นใครมาจากไหน ผู้รายงานแต่ละคนมีความเชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหน ยกตัวอย่างให้เห็นภาพชัด ๆ ก็คือ สมมุติว่า นาย ก. ได้เล่าให้นาย ข. ฟังว่า “ นาย ค. ไปกินเหล้ามา ” เช่นนี้ นาย ข. ก็จะถามนาย ก. ว่า ท่านไปเห็นนาย ค. กินเหล้ามาด้วยตัวของท่านเองหรือไม่ ถ้านาย ก. ตอบว่าไม่เห็น นาย ข. ก็จะถามนาย ก. ต่อไปว่า แล้วท่านไปเอาข่าวนี้มาจากไหน ถ้านาย ก. บอกว่า ไปเอา

มาจาก นาย ง. นาย ข. ก็จะถามต่อไปว่า แล้วนาย ง. ไปเอาข่าวนี้มาจากไหน ถ้า นาย ก. ตอบว่า นาย ง. เอามาจาก นาย จ. อีกที นาย ข. ก็จะถามอีกว่า แล้วนาย จ. เอาข่าวนี้มาจากไหน ถ้า นาย ก. ตอบว่า นาย จ. เป็นคนเห็น นาย ค. กินเหล้าเองเลย เช่นนี้ถือว่า ขั้นตอนในการตรวจสอบสายรายงานถือว่าผ่านในขั้นที่หนึ่ง การตรวจสอบสายรายงานขั้นที่หนึ่งนี้จะถือว่าไม่ผ่าน ถ้า นาย ก. กระโดดข้าม ไปหา นาย จ. เลย ทั้งๆ ที่ตัวเองก็ไม่ได้รับข่าวนี้มาจาก นาย จ. โดยตรง นั่นก็คือ เมื่อนาย ก. เล่าให้ นาย ข. ฟังว่า นาย ค. ไปกินเหล้ามา เมื่อนาย ข. ถาม นาย ก. ว่า ไปเอาข่าวนี้มาจากไหน ถ้า นาย ก. ตอบว่า เอามาจาก นาย จ. เช่นนี้ถือว่า ไม่ผ่านการตรวจสอบสายรายงานขั้นที่หนึ่งตามมาตรฐานที่อิสลามได้วางเอาไว้ เพราะ นาย ก. ไม่ได้ไปรับข่าวมาโดยตรงจาก นาย จ. แต่จะถือว่าผ่านขั้นตอนการตรวจสอบสายรายงานขั้นที่หนึ่งตามที่อิสลามได้วางมาตรฐานเอาไว้ ถ้า นาย ก. ได้ รายงานตามลำดับที่ได้ยกตัวอย่างมาข้างต้น และจะถือว่าไม่ผ่านมาตรฐานการตรวจสอบสายรายงานเช่นกัน ถ้า นาย ข. จี้ถาม นาย ก. ว่า ไปได้ข่าวนี้มาจากไหน โดยที่ นาย ก. บอกว่า นาย ง. บอกมาอีกที และเมื่อ นาย ข. ถามต่อไปว่า แล้วนาย ง. รับข่าวมาจากไหน ในกรณีเช่นนี้ ถ้า นาย ก. ตอบว่า ไม่รู้ ก็จะถือว่าไม่ผ่านมาตรฐาน ขั้นตอนการตรวจสอบสายรายงาน และเรื่องทั้งหมดที่เล่านี้จะถือว่าเชื่อถือไม่ได้โดยทันที และนี่คือมาตรฐานในการตรวจสอบสายรายงานขั้นที่หนึ่งที่อิสลามได้วางเอาไว้ เมื่อตรวจสอบสายรายงานขั้นที่หนึ่งผ่านแล้ว ต่อไปคือ การตรวจสอบขั้นที่สอง นั่นก็คือ การตรวจสอบเรื่องความน่าเชื่อถือของตัวผู้ที่ยายงานแต่ละคน สายรายงานในเรื่องนั้นๆ จะมีผู้รายงานกี่คนก็แล้วแต่ ทุกคนจะต้องถูกตรวจสอบสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้ :

1. เขาผู้นั้นเป็นผู้มีความจำ ดีเลิศ หรือว่าดีพอใช้ หรือว่า เป็นผู้ที่มีความจำไม่ดี หรือเป็นผู้ที่มีความสับสนในด้านความจำ ถ้าเขาผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความจำไม่ดี หรือเป็นผู้ที่มีความสับสนในด้านความจำ เช่นนี้ถือว่า ทั้งหมดที่รายงานมานั้นถือว่าใช้ไม่ได้ตามมาตรฐานที่อิสลามได้วางเอาไว้ แต่ถ้าเขาผู้นั้นเป็นผู้มีความจำ ดีเลิศ หรือว่าดีพอใช้ ก็ให้พิจารณาข้อต่อไป นั่นคือ
2. เขาผู้นั้น เคยมีประวัติว่าพูดโกหก หรือไม่ จะแม้แต่ครั้งเดียวก็ตาม ถ้าเคยโกหก เช่นนี้ถือว่า ทั้งหมดที่รายงานมานั้นถือว่าใช้ไม่ได้ตามมาตรฐานที่อิสลามได้วางเอาไว้ แต่ถ้าไม่เคยโกหก ถือว่าผ่านข้อนี้ไปได้ ให้พิจารณาข้อต่อไป นั่นคือ

3. เป็นผู้ที่ทำบาปใหญ่ หรือเคยทำบาปใหญ่หรือไม่ หรือ ถ้าไม่ทำบาปใหญ่ เขาทำบาปเล็กเป็นประจำหรือไม่ ถ้ามีอย่างหนึ่งอย่างใดก็ถือว่าใช้ไม่ได้ตามมาตรฐานที่อิสลามได้วางเอาไว้

4. สายรายงานจะต้องไม่ขาดตอน เช่น นาย ก. รายงานว่า ได้ฟังมาจากนาย ง. อีกที และ นาย ง. ก็รายงานต่อว่าได้ฟังมาจากนาย จ. อีกทีหนึ่ง แต่เมื่อไปตรวจสอบประวัติผู้รายงานแต่ละคนดูแล้ว กลับพบว่า นาย ง. นั้น เกิดคนละสมัยกับนาย จ. แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่นาย ง. จะได้รับการบอกเล่ามาจากนาย จ. เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้สิ่งที่เล่ากันมาเชื่อถือไม่ได้ทั้งหมด

ทั้ง 4 ข้อที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้รายงานทุกคนในสายรายงานจะต้อง ผ่านมาตรฐานนี้ทุกคน ถ้าไม่ผ่านข้อหนึ่งข้อใดก็จะถือว่า สิ่งที่รายงานมาทั้งหมดนั้นเชื่อถือไม่ได้ และที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับการตรวจสอบสายรายงานนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของวิชานี้เท่านั้นเอง ในความเป็นจริงแล้วยังมีรายละเอียดที่มากกว่านี้หลายเท่า อิสลามเป็นศาสนาเดียวเท่านั้นที่มี วิชาที่ว่าด้วยการไล่สายรายงาน และ การตรวจสอบประวัติผู้รายงานแต่ละคน

เมื่อมาถึงตอนนี้ ขอย้ำว่า อิสลามเป็นศาสนาเดียวเท่านั้นที่มีระบบการเช็คและตรวจสอบสายรายงาน โดยไม่ใช่ตรวจสอบเพียงแค่ชั้นเดียว แต่ตรวจสอบถึงสองชั้น (Double- Checking System) เพราะฉะนั้นคำสอนของอิสลามจึงเป็นคำสอนที่บริสุทธิ์จริงๆ โดยมั่นใจได้ว่า คัมภีร์อัล-กุรอาน ทุกโองการ จากหกพันกว่าโองการนั้นได้ออกมาจากปากของท่านศาสดามุฮัมมัดจริงๆ โดยที่สามารถไล่สายรายงานไปจนสุดที่ตัวท่านศาสดามุฮัมมัดได้ และเชื่อถือได้ทุกสายรายงาน และยิ่งสายรายงานมีมากเท่าไรความน่าเชื่อถือยิ่งเพิ่มขึ้นมากไปเท่านั้น กล่าวคือคำบอกเล่าหนึ่งๆหรือเรื่องหนึ่งๆ อาจจะมีหลายสายรายงานด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่นมี 3 สายรายงาน โดยที่สายรายงานที่หนึ่งอาจจะมีผู้รายงาน 5 คน (เช่น นาย A. นาย B. นาย C. นาย D. และ นาย E.) สายรายงานที่สองอาจจะมีผู้รายงาน 9 คน (เช่น นาย H. นาย I. นาย J. นาย K. นาย L. นาย M. นาย N. นาย O. และนาย P.) ส่วนสายรายงานที่สามอาจจะมีผู้รายงาน 7 คน (เช่นนาย Q. นาย R. นาย S. นาย T. นาย U. นาย V. และนาย W.) โดยที่ถ้าทั้งสามสายรายงานที่กล่าวมานั้นได้ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบความน่าเชื่อถือทั้งสองขั้นตอนดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เช่นนี้ถือว่ามีความน่าเชื่อถือเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นยังมีสายรายงานหลายสายเท่าไรความเชื่อถือน่าเชื่อถือยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

ขอข้ายีกว่า ถ้ามุสลิมจะเอามาตรฐานการตรวจสอบความน่าเชื่อถือที่อิสลามได้วางเอาไว้ ไปใช้กับคัมภีร์ไบเบิล ก็สามารถบอกได้เลยว่า จะไม่มีข้อความในคัมภีร์ไบเบิล แม้แต่ข้อความเดียวที่เชื่อถือได้ เพราะ คริสต์ไม่สามารถ บอกได้ว่า ข้อความแต่ละข้อความของคัมภีร์ไบเบิลนั้นใครเป็นผู้รายงานเอาไว้ ยังไม่ต้องพูดถึงผู้รายงานคนอื่นๆ ในสายรายงานและยังไม่ต้องถามว่ามีกี่สายรายงาน เอาเพียงแค่ผู้รายงานคนแรกก็สอบไม่ผ่านแล้ว เพราะก็ไม่ว่าใครแรกที่ได้อ่านเอาไว้ เป็นใคร มาจากไหน มีประวัติเช่นไร เชื่อถือได้หรือไม่อย่างไร ข้อความในคัมภีร์ไบเบิลจำนวนเป็น หมื่นๆข้อความ แต่ไม่สามารถบอกได้สักข้อความเดียวว่า ใครคือผู้รายงานข้อความเหล่านี้เอาไว้ หรือมีผู้รายงานกี่คนในสายรายงานนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ คำถามก็คือ แล้วเราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า ข้อความต่างๆที่อยู่ในไบเบิลที่อ้างพระเยซูพูดอย่างนั้น พูดอย่างนี้ จะเชื่อถือได้ เมื่อพูดถึงคัมภีร์ไบเบิล ก็ต้องพูดถึง พระไตรปิฎกเช่นเดียวกัน เพราะว่าพระไตรปิฎกก็มีสภาพที่เหมือนกันกับคัมภีร์ไบเบิล

ถ้าจะมีคัมภีร์ที่สมควรที่จะต้องได้รับความน่าเชื่อถือและปฏิบัติตามแล้วละก็ คัมภีร์เล่มนั้นจะต้องเป็น คัมภีร์อัล-กุรอาน สาเหตุที่ชาว พุทธเชื่อในสิ่งที่มียู่ในพระไตรปิฎกก็เพราะ พวกเขายกความน่าเชื่อถือให้ตัวของ พระพุทธเจ้า โดยเชื่อว่า พระพุทธเจ้าไม่พูดโกหกอย่างแน่นอน ชาวคริสต์ก็เช่นกัน สาเหตุที่ชาวคริสต์เชื่อในสิ่งที่มียู่ในคัมภีร์ไบเบิลก็เพราะ พวกเขายกความน่าเชื่อถือให้กับ พระเยซู โดยเชื่อว่า พระเยซูไม่พูดโกหกแน่นอน แน่แน่นอนถ้าสมมุติว่าเราเห็นด้วยว่า เราไม่สงสัยทั้งในตัวของ พระพุทธเจ้า และในตัวของพระเยซู โดยเรายืนยันว่าท่านทั้งสองไม่พูดโกหกอย่างแน่นอน แต่คำถามที่จะต้องถามให้คิด เพื่อนำไปสู่การแสวงหาความจริงก็คือ แน่แน่นอน เราไม่กล่าวหาว่าพระพุทธเจ้า และ พระเยซูพูดโกหก แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่า ข้อความที่มีปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกในปัจจุบันนี้คือ สิ่งที่ พระพุทธเจ้าได้สอนเอาไว้เช่นนั้นจริงๆ เช่นกัน เราจะรู้ได้อย่างไรว่า ข้อความที่มียู่ในคัมภีร์ไบเบิล เป็นสิ่งที่พระเยซูได้สอนเอาไว้จริงๆ เพราะทั้ง พระไตรปิฎก และคัมภีร์ไบเบิลต่างก็ไม่สามารถไล่สายรายงานกลับไปหา พระพุทธเจ้าหรือพระเยซูได้

สมมุติเรายกความน่าเชื่อถือให้พระพุทธเจ้าว่า ท่านไม่พูดโกหก และเช่นกัน ถ้าเรายกความน่าเชื่อถือให้พระเยซูว่าท่านไม่พูดโกหก พระพุทธเจ้าสอนว่า มนุษย์และสัตว์ทั้งหมดเมื่อตายไปแล้ว จะต้องมีการเวียนว่ายตายเกิดตราบใดที่ยังไม่หมดกรรม ส่วนพระเยซูสอนว่า มนุษย์ทุกคนตายแล้วไม่มีเวียนว่ายตายเกิด แต่จะไปสู่อุบัติที่สองสถานที่ นั่นก็คือ ไม่สวรรค์ ก็ นรก เมื่อเป็นเช่นนี้ แน่แน่นอนเราไม่สามารถกล่าวได้ว่า

คำสอนของพระพุทธเจ้า และ พระเยซูนั้นถูกต้องทั้งคู่... เป็นไปไม่ได้ที่จะถูกต้องทั้งคู่ และเราก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้อีกว่า ทั้ง พระพุทธเจ้า และ พระเยซูได้สอนเอาไว้เช่นนั้นจริงๆ หรือไม่ เพราะ ทั้งคัมภีร์พระไตรปิฎก และคัมภีร์ไบเบิลต่างก็ไม่มีสายรายงานที่สามารถสืบให้รู้แน่ชัดได้อย่างมั่นใจ ถ้าเราวิเคราะห์ให้ลึกลงไปอีก เราก็อาจจะกล่าวได้ว่า เป็นไปไม่ได้ว่า จะต้องมีคนหนึ่งคนใดพูดโกหก (ถ้าเราจะไม่ยกความน่าเชื่อถือให้กับใครเลย) หรือเป็นได้ว่า ทั้งคู่โกหก เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วมันจะไม่เป็นการดีหรือสำหรับผู้ที่แสวงหาสัจธรรม สำหรับผู้ที่มีเหตุผล มีความเป็นวิชาการ ที่เขาจะเลือกเชื่อและปฏิบัติตามคัมภีร์อัล-กุรอาน อันเป็นคัมภีร์เล่มเดียวเท่านั้นที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้น นั่นก็คือ :

1. ทุกข้อความในคัมภีร์อัล-กุรอานมีสายรายงานทั้งหมด สามารถไล่ได้ไปจนถึงตัวท่านศาสดามุฮัมมัด ได้ว่า ท่านได้พูดเอาไว้เช่นนั้นจริงๆ และมีหลายสายรายงานด้วย
2. คัมภีร์อัล-กุรอานมีต้นฉบับอายุมากกว่าพันปี ที่สามารถยืนยันว่า คัมภีร์อัล-กุรอานไม่เคยผ่านการถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขเลยตลอดระยะเวลาพันกว่าปีที่ผ่านมา เพราะคัมภีร์อัล-กุรอานที่มีอยู่ในปัจจุบันก็เหมือนกันทุกตัวอักษรกับ ต้นฉบับเมื่อพันกว่าปีที่แล้ว
3. คัมภีร์อัล-กุรอาน ถูกจดบันทึกลง ตั้งแต่สมัยที่ท่านศาสดายังมีชีวิตอยู่ และยิ่งไปกว่านั้นตัวท่านศาสดามุฮัมมัดเองเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึก ทุกข้อความของคัมภีร์อัล-กุรอาน
4. คัมภีร์อัล-กุรอานมีผู้ท่องจำทั้งเล่ม ทุกตัวอักษร ท่องจำแบบอักษรต่ออักษร ตั้งแต่สมัยท่านศาสดามุฮัมมัด จนมาจวบจนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา 1400 กว่าปี

อิสลามมีหลักฐานข้อพิสูจน์อะไรให้แก่ชาวโลก

1. อิสลาม มีคัมภีร์อัล-กุรอานที่สามารถพิสูจน์ตัวมันเองได้ว่า มาจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ซึ่งถ้าพิสูจน์ข้อนี้ได้ข้อเดียวก็ถือว่า พอเพียงแล้วกับการที่จะบอกว่า อิสลามคือศาสนาที่แท้จริง
2. คัมภีร์อัล-กุรอาน กล่าวอ้างอิงถึงศาสนาที่ถูกต้องแท้จริง ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงโดยกล่าวว่าศาสนานั้นคือ อิสลาม เราจะไม่พบการอ้างอิงเพื่อยืนยันความถูกต้องของศาสนาเช่นนี้ในคัมภีร์ใดๆเลย นอกจากคัมภีร์อัล-กุรอาน เราจะไม่พบใน

พระไตรปิฎกกล่าวเอาไว้เลยว่า ศาสนาที่แท้จริง คือศาสนาพุทธ หรือคัมภีร์ไบเบิลบอก ว่าศาสนาที่แท้จริงคือศาสนาคริสต์

3. คัมภีร์อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์เดียวเท่านั้น ที่ยังมีต้นฉบับที่เก่าแก่ อายุมากกว่า หนึ่งใน พันปี ที่เหมือนกัน เมื่อเทียบแต่ละฉบับดู ซึ่งเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า คัมภีร์อัล-กุรอานมีมา ตั้งแต่ หนึ่งในพันกว่าปีที่แล้วจริง ไม่ใช่เป็นคำสอนที่เพิ่งถูกเขียนขึ้นมาในยุคหลัง และ นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบได้อีกว่า คัมภีร์อัล-กุรอานที่มีอยู่ทุกวันนี้ เหมือนกันทุก ตัวอักษรกับคัมภีร์-อัลกุรอานเมื่อ หนึ่งในพันกว่าปีที่แล้ว

4. คัมภีร์อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์เล่มเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข ปรับปรุง สังคายนา เพราะฉะนั้น ถ้าเราเอาคัมภีร์ อัล-กุรอาน ฉบับภาษาอาหรับที่มีอยู่ในแต่ละ ประเทศมาเทียบกัน จะพบว่าไม่แตกต่างกันเลยแม้แต่ว่าตัวอักษรเดียว ซึ่งคัมภีร์อื่นๆ ไม่ได้เป็นเช่นนี้ แต่จะต่างกันไปตามแต่ละประเทศ

5. คัมภีร์อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์ เล่มเดียวในโลกเท่านั้นที่ มีการท่องจำทั้งเล่ม แบบ อักษรต่ออักษร ตลอดระยะ 1,400 กว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งปัจจุบันก็มีผู้ท่องจำอัล-กุรอานทั้ง เล่ม เป็น 10 ล้านคนทั่วโลก มีคำกล่าวที่ว่า ถ้าเราเอาคัมภีร์ ของศาสนาต่างๆ เช่น คัมภีร์ พระไตรปิฎก คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์อัล-กุรอาน ทั้งลงทะเลให้หมดทุกเล่ม แนนอน จะไม่มีใครสามารถเขียนพระไตรปิฎกขึ้นมาใหม่ให้เหมือนเดิมได้ และเช่นกัน จะไม่มีใครสามารถเขียนคัมภีร์ไบเบิลขึ้นมาใหม่ให้เหมือนเดิมได้ ทั้งนี้ก็เพราะ ไม่มีผู้ที่ ได้ท่องจำคัมภีร์นั้นๆเอาไว้ทั้งเล่มแบบอักษรต่ออักษร แต่สำหรับคัมภีร์อัล-กุรอานแล้ว ไม่เป็นเช่นนั้น นี่คือการท้าทาย นั่นคือ เราเอาผู้ท่องจำคัมภีร์อัล-กุรอานที่ไม่เคยรู้จักกัน มาก่อน ที่อยู่ส่วนต่างๆของโลกมา อาจจะเป็นจำนวนสัก 100 คน หรือ 1,000 คน และให้แต่ละคนเริ่มเขียนคัมภีร์อัล-กุรอานขึ้นมาใหม่ เราจะพบว่าทั้ง 100 คน หรือ 1,000 คนนั้น เมื่อเขียนออกมาแล้ว และนำมาเทียบกันดู จะพบว่าเหมือนกันทุก ตัวอักษร โดยจะไม่แตกต่างกันเลยแม้แต่อักษรเดียว และนี่คือคำมั่นสัญญาที่อัลลอฮ์พระ ผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงได้ให้เอาไว้ว่า พระองค์เป็นผู้ประทานคัมภีร์อัล- กุรอานนี้มา และพระองค์จะเป็นผู้รักษามันเอาไว้

6. ในคัมภีร์อัล-กุรอานมีปรากฏชัด โดยบอกเอาไว้ว่า เจ้าจงอย่าตายเป็นอันขาด นอก เสียจากว่าจะตายในสภาพที่เป็นมุสลิม ซึ่งคำสั่งเช่นนี้ไม่มีปรากฏในคัมภีร์อื่นๆ

7. การมาของท่านศาสดามุฮัมมัดได้ถูกระบุเอาไว้ล่วงหน้าในคัมภีร์เล่มอื่นๆก่อนที่ ท่านศาสดามุฮัมมัดจะมาเกิด

8. ข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ต่างๆที่เพิ่งถูกค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ แต่ถูกกล่าวเอาไว้ในคำสอนของศาสดา (ฮะดีษ) 1,400 กว่าปีที่แล้ว

9. ชื่อ ของพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่แท้จริง นั่นคือ “ อัลลอฮ์ ” ได้ถูกกล่าวเอาไว้ในหลายๆคัมภีร์

10. คัมภีร์อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์เล่มเดียวเท่านั้นที่มีการอ้างอิงถึงตัวเอง ว่าคัมภีร์ที่เจ้ากำลังอ่านอยู่นี้คือ คัมภีร์อัล-กุรอาน ที่มาจากพระเจ้าที่แท้จริง ซึ่งคัมภีร์อื่นๆไม่มี เช่นนี้ เช่นไม่มีเลยซักทีในคัมภีร์ไบเบิ้ลที่ ระบุเอาไว้ว่า คัมภีร์ที่เจ้าอ่านอยู่นี้คือ คัมภีร์ไบเบิ้ลที่มาจากพระเจ้าที่แท้จริง คัมภีร์พระไตรปิฎกก็เช่นกัน ที่มีได้อ้างอิงถึงตัวเองว่า คัมภีร์ที่ท่านอ่านอยู่นี้คือ คัมภีร์พระไตรปิฎก

11. คัมภีร์อัลกุรอานเป็นคัมภีร์เล่มเดียวเท่านั้น ที่ทำให้ผู้คนทั้งหลายมาพิสูจน์ว่าตัวเองผิด หรือมีข้อผิดพลาด หรือมีข้อขัดแย้ง ซึ่งในภาษาอังกฤษจะเรียกรวีนีว่า “ Falsification Test ” ซึ่งหมายถึง การพิสูจน์ว่าเป็นของปลอม หรือ ไม่ถูกต้อง ผิดพลาด ความหมายของคำว่า ขัดแย้งก็คือ “ การที่สิ่งสองสิ่งไม่อาจที่จะเกิดขึ้นในขณะเดียวกันได้ ” เช่น คำพูดที่ว่า นาย ก. เป็นคนที่มีนิสัยซื่อสัตย์มากๆ แต่ในขณะเดียวกันก็พูดว่า นาย ก. เป็นคนที่มีนิสัยโกหก อย่างนี้ถือว่าขัดแย้ง เช่นในที่หนึ่งของคัมภีร์ไบเบิ้ลบอกว่า “ **ยาโคบ**ให้กำเนิดบุตรชื่อ**โยเซฟ** สามีนางมารีย์ พระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์ก็ทรงบังเกิดมาจากนางมารีย์” (มัทธิว 1:16) แต่อีกที่หนึ่งกลับกล่าวว่า “ เมื่อพระเยซูทรงมีพระชนมายุประมาณสามสิบพรรษา (ตามความคาดหมายของคนทั้งหลาย) เข้าใจว่าเป็นบุตร**โยเซฟ** ซึ่งเป็นบุตร**เฮลี** ” (ลูกา 3:23) ตกลงใครเป็นพ่อของโยเซฟ กันแน่ **ยาโคบ หรือ เฮลี** อีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงถึงการขัดแย้งกัน หรือหักล้างกันเองก็คือ ชาวพุทธหลายๆคนมีความเชื่อว่า คนที่ตายไปแล้วสามารถที่จะมาปรากฏตัวให้คนเป็นได้ เห็นได้ แต่พระไตรปิฎกมิได้สนับสนุนความเชื่อเช่นนั้น แต่กลับสอนว่า หน้าที่ที่จตุติ คือ จิตขณะสุดท้ายทำกิจเคลื่อนจากความเป็นบุคคลนั้นดับ ปฏิสนธิจิต คือจิตขณะแรกของชาติต่อไปก็เกิดสืบต่อทันที ไม่มีระหว่างกัน แล้วแต่ว่า ปฏิสนธินั้นเป็นผลของกรรมใดที่ทำให้เกิดในภพภูมิใด แต่ข้อความต่อไปนี้จะไม่ถือว่าเป็นข้อความที่ขัดแย้งกัน แต่จะเป็นข้อความที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่นพูดว่า นาย ก. เป็นคนใจบุญ และในขณะเดียวกันก็พูดว่า นาย ก. เป็นคน ซื่อสัตย์ และในขณะเดียวกันก็พูดอีกว่า นาย ก. เป็นคนที่กตัญญูต่อ พ่อแม่ อย่างนี้ถือว่าไม่ขัดกันแต่เป็นสิ่งที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน

ท่านผู้เชื่อในการมีอยู่จริงของ นรก และ สวรรค์ทุกท่าน ทั้งหมดที่กล่าวมาตั้งแต่นั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงบางสิ่งที่มีอยู่ในศาสนาต่างๆ ที่ผู้แสวงหา และใฝ่หาัจธรรม

มีอาจที่จะปฏิเสธได้ เพราะทุกสิ่งที่กล่าวไป ผู้อ่านสามารถพิสูจน์ได้ด้วยตัวเอง แต่อาจจะต้องใช้ความพยายามสักนิดสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่กล่าวไป แต่ก็ไม่เกิดความสามารถ สำหรับผู้ที่ไม่หลอกตัวเอง และไม่หึงนอนใจแล้ว เขาย่อมที่จะเริ่มแสวงหาสัจธรรม อีกทั้งพิสูจน์ถึงสิ่งต่างๆที่บทความนี้ได้กล่าวเอาไว้ สำหรับผู้ที่ใคร่ครวญ อย่างมีเหตุมีผล คิดอย่างเป็นวิชาการในฐานะผู้มีการศึกษา อีกทั้งไม่ปล่อยให้ตัวเอง บทความนี้ย่อมมีผลอย่างแน่นอนสำหรับเขาผู้นั้นที่แสวงหาสัจธรรมความจริง อีกอย่างที่ชอบฝากเอาไว้ก็คือ ขอให้ผู้อ่านบทความนี้ได้คิดและใคร่ครวญอยู่โดยตลอดเวลาที่ท่านกำลังอ่านบทความนี้อยู่ ถ้าไม่เข้าใจอะไรตรงไหนก็ให้ลองอ่านซ้ำดู สำหรับผู้เชื่อถึงการมีอยู่จริงของนรก สวรรค์จริง ๆ ย่อมมีอาจที่จะอยู่หนึ่งได้ เพราะความตายจะต้องประสบกับทุกคน แต่จะเป็นเมื่อไหร่ไม่มีใครรู้ได้ จงอย่าให้ความเป็นอยู่บนโลกนี้ที่สุขสบาย มาติดกันท่านจากการแสวงหาสัจธรรมความจริง และจงอย่าให้ความลำบากในชีวิตความเป็นอยู่บนโลกนี้มาติดกันท่านจากการแสวงหาสัจธรรมความจริง เช่นกัน เพราะทั้งความร่ำรวย ความสุขสบาย หรือ ความยากจน ความยากลำบาก ไม่ได้เป็นสิ่งยืนยันว่าท่านจะได้เข้าสวรรค์ หรือ ตกนรก เพราะฉะนั้นจงระวัง อย่ายุ่ให้ความเป็นอยู่บนโลกนี้มาล่อลวงเราให้ออกห่างจากการแสวงหา และใฝ่หาสัจธรรม

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 081-9284958
หรือ เมลล์มาที่ danish8484@yahoo.com